

WIARA ABRAHAMA

Tekst biblijny: Rz 3,31

Cel lekcji:

Poznanie: Uzyskanie właściwego zrozumienia powiązania między pojęciem usprawiedliwienia przez wiarę według Pawła oraz starotestamentowym tłem tego pojęcia.

Odczucie: Rozwijanie głębokiego, serdecznego uznania jedności *Starego i Nowego Testamentu* w kwestii usprawiedliwienia wyłącznie przez wiarę.

Działanie: Poszukiwanie sposobów dzielenia się doświadczeniem, które ma biblijne uzasadnienie.

Plan nauczania

I. Poznanie: Nauczanie Pawła o usprawiedliwieniu nie jest czymś nowym.

A. Jest ona oparta na kluczowych starotestamentowych świadectwach - w tym prawie Mojżeszowym i psalmach Dawida. Dlaczego jest to ważne?

B. Jakie jest kluczowe świadectwo wydane przez Mojżesza i Dawida w kwestii znaczenia usprawiedliwienia?

C. Jaki jest kontekst Rz 4 w powiązaniu z Rz 3 i 5?

II. Odczucie: Nauczanie Pawła o usprawiedliwieniu nie jest nowym poglądem.

A. Dlaczego ważne jest, byśmy wiedzieli, że wypełnianie prawa ceremonialnego i moralnego nie usprawiedliwia grzeszników?

B. Jak większe poczucie pewności zbawienia wynika z wyraźnego zrozumienia tego, co obejmuje usprawiedliwienie przez wiarę?

III. Działanie: Pojęcie właściwego powiązania przebaczenia z posłuszeństwem w Rz 4.

A. Dlaczego powiązanie między usprawiedliwieniem i uświęceniem jest tak ważne dla duchowego i moralnego rozwoju?

B. Jak wyraźne zrozumienie powiązania prawa i łaski pomaga nam przedstawiać świadectwo zagubionym chrześcijanom i niechrześcijanom poszukującym prawdy?

Podsumowanie: Ważne jest, byśmy wiedzieli, że usprawiedliwienie jest oparte całkowicie na biblijnym świadectwie.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Rz 3,31.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Choć dla wielu usprawiedliwienie wyłącznie przez wiarę jest tylko doktrynalnym poglądem, to jednak dla Abrahama i Dawida było żywym duchowym doświadczeniem. Tym samym powinno być dla wszystkich wierzących.

Tylko dla nauczyciela: Skoro Paweł wyraźnie przedstawił naukę o usprawiedliwieniu przez wiarę, przeszedł następnie do zilustrowania zbawiennej wiary przy pomocy starotestamentowych sprawozdań z życia Abrahama (*Księga Rodzaju*) oraz Dawida (*Księga Psalmów*). Tak więc nauka ta znajduje potwierdzenie w doświadczeniu dwóch spośród wybitnych postaci *Starego Testamentu*.

Otwarcie dyskusji: Zapytaj uczestników lekcji, czy osobiście spotkali się z chrześcijanami, którzy twierdzą, że nie są pod prawem, ale pod łaską. Co mogliby odpowiedzieć takim osobom na podstawie lekcji tego tygodnia?

Pytania do dyskusji

1. Co wynikałoby z twierdzenia, że starotestamentowi wierzący byli zbawieni z uczynków, a nowotestamentowi wierzący są zbawieni przez wiarę? Wyjaśnij swoją odpowiedź.
2. Jaką przewagę mają nowotestamentowi wierzący nad wierzącymi z czasów starotestamentowych?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: We fragmentach biblijnych studiowanych w lekcji tego tygodnia powinniśmy zwrócić szczególną uwagę na to, jak Paweł posłużył się *Starym Testamentem*, by uzasadnić swoją naukę o usprawiedliwieniu. Pamiętaj, że wykład Pawła o usprawiedliwieniu zaczyna się w jego zasadniczej części w Rz 3,21 i jest kontynuowany aż do Rz 5,20. Zatem jakie są jego najważniejsze biblijne argumenty w Rz 3 i 4?

Komentarz biblijny

I. Relacja wiary w Chrystusa do prawa możeszowego i głównych postaci *Starego Testamentu* (przeczytaj Rz 3,31; 4,1-8).

W Rz 3,31 Paweł zrećźnie zwraca uwagę na kwestię powiązania między prawem, łaską i wiarą. Następnie przystępuje do wyjaśnienia przytaczając przykład życia i świadectwa patriarchy Abrahama oraz króla Dawida tak, jak zostali oni opisani w *Biblii*. Tak więc nie tylko *Prawo (Pięcioksiąg Możeszowy)*, ale także *Prorocy* i *Pisma* (zwłaszcza psalmy Dawida) wspierają tezę apostoła. W świetle założeń jego judaizujących przeciwników takie podejście było znakomitym posunięciem interpretacyjnym. Paweł zmierza do sedna cytując z *Księgi Rodzaju* 15,6 (prawa możeszowego): „Uwierzył Abraham Bogu i poczytane mu to zostało za sprawiedliwość” (Rz 4,3). Cytuje także Ps 32,1, gdzie Dawid (którego historia została opisana przez proroków starotestamentowych), stwierdza: „Błogosławiony ten, któremu odpuszczono występki, Którego grzech został zakryty!”. Wniosek apostoła jest więc następujący: „Bóg udziela usprawiedliwienia niezależnie od uczynków” (Rz 4,6) prawa.

Do rozważenia: Dlaczego prawo nie zostało unieważnione? Więcej, zostało ono potwierdzone przez wykazanie, że *Stary Testament* wskazuje na usprawiedliwienie przez wiarę, nie przez uczynki prawa, jako podstawę zbawienia ludzkości z grzechu. W rzeczy samej, gdyby usprawiedliwienie było oparte na ludzkim posłuszeństwie, mogłoby to łatwo prowadzić albo do rozpacz, albo do poczucia

własnej sprawiedliwości. Obie te postawy prowadziły w praktyce do antynomianizmu (poglądu, według którego prawo Boże zostało unieważnione).

II. Usprawiedliwienie wyłącznie przez wiarę jest szczególnie wyraźne w przypadku Dawida (przeczytaj uważnie 2 Sm 11—12 i Ps 51).

2 Sm 11 to przykład jednego z najbardziej bezczelnych grzechów w całym *Starym Testamencie*. Oto mamy tu sprawozdanie cudzołóstwa Dawida, a następnie jego intrygi prowadzącej do śmierci niewinnego człowieka. Dawid praktycznie zamordował Uriasza, wskutek czego utracił szacunek ludu jako król.

Pytanie do dyskusji: W jaki sposób grzechy Dawida wskazują łaskawość Bożego przebaczenia przez zastępczą, zadośćuczynną śmierć Chrystusa?

III. Paweł stwierdza, że zbawienie jest nie tylko dla Żydów, ale także dla pogan (przeczytaj Rz 4,9-12).

Kluczowe przesłanie tych wersetów jest takie, że gdy Abraham został uznany za sprawiedliwego przed Bogiem, technicznie nie był Żydem. Nie był nawet jeszcze obrzezany. Tak więc Abraham jest kluczowym świadectwem usprawiedliwienia przez wiarę (bez uczynków prawa) oraz powszechności zbawienia jako przeznaczonego zarówno dla Żydów, jak i pogan (Hbr 2,9).

Do rozważenia: Ponieważ zbawienie jest dostępne dla wszystkich ludzi, którym przypisano nieskończoną wartość, jak to możliwe, że są chrześcijanie, którzy kierują się uprzedzeniami rasowymi, etnicznymi, klasowymi czy narodowościowymi? Z pewnością śmierć Chrystusa za wszystkich ludzi powinna wykorzenić z nas wszelką bigoterię. Jakie formy uprzedzeń wkradają się w nasze umysły?

IV. Luter, reformacja i zbawienie przez wiarę (przeczytaj Rz 4,13-17).

Jak w Rz 4,13 Paweł sięga wprost do sedna przeciwstawnych tematów „obietnicy” i „prawa” oraz tego, jak zostały one zobrazowane w przypadku Abrahama? Paweł wyraźnie wskazuje, że wiara zbawia, a prawo (w tym prawo moralne) potępia grzech. Tak więc Paweł stara się wykazać daremność poszukiwania zbawienia w takich sposób (przez prawo), który prowadzi jedynie do potępienia. Zatem skoro wszyscy zgrzeszyli, wszyscy potrzebują tego, co znalazł Abraham - zbawczej sprawiedliwości. Ta sprawiedliwość jest przypisywana wszystkim grzesznikom (zarówno Izraelitom jak i poganom) wyłącznie przez wiarę. Ta fundamentalna prawda doprowadziła do reformacji protestanckiej.

Do rozważenia: Musimy pamiętać, że dokładnie 500 lat temu, 31 października 1517 roku Marcin Luter przybił słynne 95 tez do drzwi kaplicy zamkowej w Wittenberdze. Stosownie do tej rocznicy dzisiejsza część lekcji jest poświęcona właśnie sednu zbawienia przez wiarę. Tę część zaczęliśmy od pytania, w jaki sposób Paweł sięga wprost do sedna przeciwstawnych tematów „obietnicy” i „prawa” oraz tego, jak zostały one zobrazowane w przypadku Abrahama. Jak brzmi odpowiedź na to pytanie?

V. Zagadnienie „wyłączności wiary” inspirowało wykład Pawła nie tylko w *Liście do Rzymian*, ale także w Ga 3,21-24 (przeczytaj Ga 3,21-24).

Paweł zapytuje: „A czy może Prawo to sprzeciwia się obietnicom Bożym?”, a następnie odpowiada stanowczo: „Żadną miarą!” (Ga 3,21 BT). Więcej, odważnie sugeruje, że prawo trzyma wierzących „pod strażą”, wyraźnie wskazując i zachowując ich do czasu, „dopóki wiara nie została objawiona”. Tak więc w Chrystusie i Jego sprawiedliwości prawo stało się „przewodnikiem” prowadzącym dzieci Boże do Chrystusa, który usprawiedliwia wyłącznie przez wiarę (Ga 3,23-24).

Do rozważenia: Dlaczego możemy z całą pewnością powiedzieć, że *List do Galacjan* został „skrojony na tę samą miarę odkupienia” co *List do Rzymian*?

VI. Usprawiedliwienie wyłącznie przez wiarę wyjaśnia rolę prawa w zbawieniu przez wiarę (przeczytaj Rz 3,31).

Wielu twierdzi, że Rz 3,31 uczy, iż łaska unieważnia prawo. Ale unieważnienie prawa oznaczałoby zaprzeczenie istnieniu grzechu, a to czyniłoby łaskę zbyteczną. Jak należałoby odpowiedzieć tym, którzy twierdzą, że Rz 3,31 unieważnia prawo? Z intencją odpowiedzenia na to pytanie zastanów się uważnie nad tym: Doświadczony ewangelista podzielił się kiedyś następującą odpowiedzią dla tych, którzy twierdzą, że „łaska unieważnia prawo”. Powiedział: „Zapytałem ich, jak to możliwe, że mogą śpiewać pieśń pt. »Cudowna łaska« z jakimkolwiek autentycznym przekonaniem. Następnie stwierdziłem, że nie mogą śpiewać tej pieśni z pełnym przekonaniem. Dlaczego? Po prostu dlatego, że jeśli unieważnicie prawo, to grzech zniknie, a zatem nie będziecie potrzebować łaski! Prawo jako mój nauczyciel przekonuje mnie o grzechu, a wtedy czuję inspirację, by śpiewać pieśń »Cudowna łaska«!”.

Do rozważenia: Jak zauważył ów ewangelista, bez prawa nie moglibyśmy szczerze śpiewać o „cudownej łasce”. Dlaczego taka teologia jest obca prawdziwej ewangelii łaski?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Dotarliśmy do ważnego punktu w naszym studium *Listu do Rzymian*. W Rz 5 Paweł poświęci dalej uwagę temu, co wynika z usprawiedliwiającej łaski, a nauczyciel powinien zadać uczestnikom lekcji następujące pytania:

Pytania do zastosowania

1. Czy dobrze rozumieć powiązanie między prawem, grzechem oraz przebaczącą i usprawiedliwiającą łaską? Ułóż swoje świadectwo, by wyrazić swoje zrozumienie dynamii prawa i łaski.
2. Jak możemy odróżnić legalizm od posłuszeństwa prawdziwie opartego na łasce?
3. Jakie są oznaki prawdziwego doświadczenia sprawiedliwości przypisanej przez Boga?
4. Jak możemy ściślej powiązać doświadczenie usprawiedliwiającej łaski z naszym przedstawianiem tematu „wielkiego boju”?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: W ramach docierania do chrześcijan nie będących adwentystami, wyznawców innych religii oraz ludzi zeświecczonych, poproś uczestników lekcji o rozważenie poniższych zadań.

Zadania

1. Stosownie do publicznej służby zdrowia, jakie różne działania prozdrowotne mogą być właściwe w twojej miejscowości czy okolicy?
2. Zastanów się, jak nasze pojęcie wolnej woli danej nam przez Boga może zostać przedstawiane w celu promowania wolności religijnej w twoim środowisku społecznym i politycznym.